Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych.

Zeszyt XXV. — Wydany i rozesłany dnia 17 maja 1873.

70.

Ustawa z dnia 9 kwietnia 1873,

O spółkach zarobkowych i gospodarskich.

Zgodnie z uchwałą obu izb rady państwa rozporządzam co następuje:

Część pierwsza.

Przepisy ogólne.

Rozdział pierwszy.

O zawięzywaniu spółek i stosunku prawnym ich członków.

§. 1.

Przepisy ustawy niniejszej mają być stosowane do towarzystw o niezamkniętej liczbie członków, których celem jest podniesienie zarobku lub gospodarstwa członków swoich a to albo przez spólne prowadzenie przemysłu albo przez udzielanie kredytu (spółki zarobkowe i gospodarskie), jakoteż do

towarzystw zaliczkowych i kredytowych,
towarzystw do produktów surowych i utrzymujących składy,
spółek produkcyjnych,
towarzystw spożywczych i
spółek mieszkaniowych itp.

§. 2.

Spółki zarobkowe i gospodarskie mogą być zawięzywane z nieograniczoną i ograniczoną odpowiedzialnością członków swoich.

W pierwszym przypadku każdy spólnik odpowiada za obowiązki spółki całym majątkiem swoim, w drugim przypadku tylko do pewnej oznaczonej kwoty, z góry ustanowionej.

§. 3.

Do założenia spółki potrzeba:

1. przyjąć firmę spółki;

2. ułożyć na piśmie kontrakt spółkowy (statut);
3. zapisać ten kontrakt w rejestrze spółek.

Każdy członek spółki przystępuje czyniąc deklaracyą piśmienną.

§. 4.

Firma spółki powinna być wzięta z przedmiotu przedsiębiorstwa, powinna zawierać oznaczenie „spółka zarejestrowana" tudzież podług rodzaju odpowiedzialności (§. 2) dodatek: „z odpowiedzialnością nieograniczoną" lub „z odpowiedzialnością ograniczoną".

Firma nie może zawierać nazwisk spólników ani też innych osób. Każda nowa firma powinna odróżniać się wyraźnie od firm wszystkich spółek zarejestrowanych, istniejących już w tem samem miejscu lub w tej samej gminie.

§. 5.

W kontrakcie spółkowym należy wyrazić:

1. Firmę i siedzibę spółki;
2. przedmiot przedsiębiorstwa;
3. czas istnienia spółki, jeżeli ma być ograniczona do pewnego oznaczonego czasu;
4. warunki przystąpienia spólników, jakoteż, szczególne przepisy o ich wystąpieniu (dobrowolnem, przez śmierć lub wykluczenie);
5. kwota udziałowa poszczególnych spólników w przedsiębiorstwie i sposób tworzenia tych udziałów;
6. zasady, podług których bilans ma być robiony i zysk obliczony, sposób w jaki bilans ma być sprawdzany, jakoteż oznaczenie sposobu podziału zysku i straty pomiędzy poszczególnych spólników;
7. sposób wyboru i składu dyrekcyi i formy uprawnienia członków dyrekcyi, jakoteż ich zastępców i urzędników spółki;
8. formę zwoływania spólników;
9. warunki prawa głosowania spólników i formę wykonywania tego prawa;
10. Przedmioty, względem których uchwała nie zapada prostą większością głosów spólników na zgromadzenie przybyłych, lecz tylko znaczniejszą większością głosów albo podług innych warunków;
11. w jaki sposób spółka ma podawać do wiadomości ogłoszenia przez siebie wydane;
12. Oznajmienie, czy odpowiedzialność spólników za zobowiązania spółki jest nieograniczona czy ograniczona, a jeżeli w tym ostatnim przypadku odpowiedzialność przechodzi miarę w ustawie oznaczoną (§. 76), jakie są granice tej odpowiedzialności;
13. nawiska członków pierwszej dyrekcyi lub tych osób, które mają wyjednać zarejestrowanie tej spółki.

§. 6.

Statut spółki zaciągnięty do rejestru spółek (zarejestrowany) powinien być w wyciągu ogłoszony.

Wyciąg powinien zawierać:

1. datę statutu spółki;
2. firmę i siedzibę spółki;
3. przedmiot przedsiębiorstwa;

4. czas istnienia spółki, jeżeli jest ograniczona na czas oznaczony;

5. nazwiska i miejsce mieszkania członków dyrekcyi, jeżeli ta jest ustanowiona już w statucie spółki;

6. w jaki sposób spółka ma podawać do wiadomości ogłoszenia przez siebie wydawane;

7. oznajmienie, czy odpowiedzialność spólników za zobowiązania spółki jest nieograniczona czy ograniczona, a jeżeli w ostatnim przypadku odpowiedzialność przechodzi miarę w ustawie oznaczoną (§. 76), jakie są granice tej odpowiedzialności.

Jeżeli w statucie spółki jest oznaczona forma w której dyrekcya podaje do wiadomości oświadczenie swojej woli i spółkę podpisuje, należy ogłosić także i to oznaczenie.

§. 7.

W każdym sądzie handlowym należy utrzymywać rejestr spółek, zawierający wszystkie spółki, które mają siedzibę w jego okręgu.

Do rejestru tego odnoszą się przepisy o rejestrze handlowym, podane w kodeksie handlowym.

§. 8.

Dopóki spółka nie jest zaciągnięta do rejestru spółek, dopóty jako taka nie istnieje. Za czynności w imieniu spółki przed zaciągnięciem dokonane, działający są osobiście i solidarnie odpowiedzialni.

§. 9.

Wszelka zmiana kontraktu spółkowego winna nastąpić pisemnie i o każdej należy zawiadomić sąd handlowy, dołączając odpis uchwały spółki.

Z uchwaloną zmianą postąpi się tak samo, jak z pierwotnym statutem. Ogłasza się ja tylko o tyle, o ile takowa zmienia oznaczenia zawarte w poprzednich ogłoszeniach.

Uchwała nie ma skutku prawnego dopóty, dopóki nie jest zaciągnięta do rejestru spółek w tym sądzie handlowym, w którego okręgu spółka ma siedzibę.

§. 10.

W każdym sądzie handlowym, w którego okręgu spółka ma filię, należy o niej oznajmić celem zaciągnięcia jej do rejestru spółek i zachować przy tem wszystko to, co §§. 6 i 9 przepisują dla zakładu głównego.

§. 11.

O stosunku prawnym spólników pomiędzy sobą, stanowi przedewszystkiem statut. Tenże odstępować może od przepisów ustawy niniejszej tylko w tych szczegółach, w których to wyraźnie jest dozwolone.

§. 12.

Spółka może pod swoją firmą nabywać prawa i wchodzić w obowiązki, tudzież nabywać własność i inne prawa rzeczowe nawet na gruntach, pozywać i być pozwaną przed sąd.

Jej sądem właściwym jest ten sąd, w którego okręgu ma siedzibę.

§. 13.

Dla spółek, których przedsiębiorstwem są całkiem albo po części sprawy handlowe, są obowiązującemi przepisy kodeksu handlowego, odnoszące się do kupców, o ile ustawa niniejsza nie zawiera odmiennych przepisów.

§. 14.

W siedzibie spółki i każdej filii tejże należy utrzymywać rejestr, w którym zapisuje się imię i nazwisko tudzież stan każdego spólnika, dzień jego wstąpienia do spółki i wystąpienia z niej, ilość udziałów w przedsiębiorstwie do każdego należących, jakoteż wypowiedzenia jednego lub więcej udziałów w przedsiębiorstwie.

Każdemu winno być dozwolone przeglądać tak rejestr ten, jakoteż statut spółki i wszelkie w nim zmiany.

Rozdział drugi.

O dyrekcyi, radzie nadzorczej i walnem zgromadzeniu.

§. 15.

Każda spółka powinna mieć dyrekcyą, wybraną z grona spólników. Dyrekcya przedstawia spółkę sądownie i zasądownie.

Dyrekcya może składać się z jednego lub więcej członków, którzy mogą pobierać płacę lub nie. Mianowanie ich można każdego czasu odwołać, bez uszczerbku roszczeń do wynagrodzenia, opierających się na umowach.

§. 16.

Członkowie dyrekcyi winni zgłosić się zaraz po zamianowaniu, ażeby zostali zapisani w rejestrze spółek. Zgłaszając się, trzeba załączyć swoję legitymacyą. Członkowie dyrekcyi winni swój podpis w obec sądu handlowego wykonać albo podać go uwierzytelniony.

W podobny sposób należy postąpić przy każdej zmianie członków dyrekcyi lub też przy mianowaniu zastępców.

Jeżeli zmiana nie jest do rejestru spółek zaciągnięta i do publicznej wiadomości podana, natenczas spółka wtedy tylko może zasłaniać się nią w obec trzeciego, jeżeli udowodni, że przy wejściu w interes zmiana była temu ostatniemu wiadoma.

Jeżeli zmianę zaciągnięto i ogłoszono, trzecia osoba musi ją uznać, jeżeli okoliczności nie uzasadniają mniemania, że taż osoba wchodząc w interes, nie znała i nie musiała znać zmiany.

§. 17.

Dyrekcya winna podawać do wiadomości oświadczenie swojej woli w formie kontraktem spółkowym przepisanej i podpisywać spółkę. Jeżeli w tej mierze nic nie postanowiono, potrzebny jest podpis wszystkich członków dyrekcyi. Podpisuje się w ten sposób, że do firmy spółki lub do nazwy dyrekcyi podpisujący przydają swój podpis.

§. 18.

Czynności prawne, w które dyrekcya wchodzi w imieniu spółki, uprawniają i zobowiązują spółkę. Jedno i to samo znaczy, czy w interes weszła wyraźnie w imieniu spółki, czyli też tylko z okoliczności wynika, że podług woli kontrahentów miano w niego wejść w imieniu spółki.

Prawo dyrekcyi do zastępowania spółki rozciąga się na wszystkie czynności, do których według powszechnego prawa cywilnego potrzeba szczególnego upoważnienia, na rodzaj czynności opiewającego.

§. 19.

Dyrekcya jest w obec spółki obowiązana trzymać się ograniczeń, tyczących się zakresu jej upoważnienia do zastępowania spółki a ustanowionych czy to kontraktem spółkowym,

czyli też uchwałami walnego zgromadzenia. Ograniczanie prawa dyrekcyi w zastępowaniu spółki nie ma jednak skutku prawnego w obec osób trzecich. To odnosi się w szczególności do tego przypadku, jeżeli zastępowanie rozciąga się tylko na pewne czynności lub na pewne rodzaje czynności, albo tylko w pewnych okolicznościach, albo tylko na pewien czas, albo na pewne miejsce, lub też, jeżeli do niektórych czynności potrzeba jest przyzwolenie walnego zgromadzenia, rady nadzorczej lub innego czynnika spółki.

§. 20.

W imieniu spółki przysięga dyrekcya.

§. 21.

Gdy się ma doręczyć spółce pozwy i inne akta, dość jest, gdy się takowe doręczy członkowi dyrekcyi, mającemu prawo podpisywania jej sam lub z drugimi, albo urzędnikowi spółki, który jest upoważniony do zastępowania jej przed sądem.

§. 22.

Dyrekcya jest obowiązana mieć staranie, aby potrzebne książki spółki były utrzymywane.

Jeżeli są one utrzymywane podług przepisu kodeksu handlowego, natenczas dla udowodnienia żądań spółki, wynikłych z czynności, prawnie onejże dozwolonych, służy im moc dowodu, przyznana książkom handlowym artykułem 34 kodeksu handlowego i §§. 19, 20, 21 i 22 ustawy, tę ustawę handlową wprowadzającej (Dz. u. p. z roku 1863, Nr. 1).

Dyrekcya winna najpóźniej w ciągu pierwszych sześciu miesięcy każdego roku czynności ogłosić zamknięcie rachunków ubiegłego roku czynności i bilans. W ogłoszeniu tem należy w szczególności wymienić także ilość członków, którzy w czasie robienia bilansu należeli do spółki, tudzież, którzy w ciągu roku bilansowego weszli do spółki lub z niej wystąpili, jakoteż ilość udziałów w przedsiębiorstwie, które podczas zamknięcia bilansu istniały, i w ciągu roku bilansowego przybyły albo też zostały wypowiedziane lub spłacone.

§. 23.

Członkowie dyrekcyi, w tem swojem znaczeniu wykraczający przeciwko swojemu upoważnieniu, albo przeciwko przepisom niniejszej ustawy, lub też statutu spółki, są osobiście i solidarnie odpowiedzialni za szkodę ztąd powstałą.

§. 24.

Statutem spółki może być przydana dyrekcyi rada nadzorcza, którą spólnicy ze swego grona, z wykluczeniem członków dyrekcyi wybierają, a której ustanowienie może być w każdym czasie odwołane.

Jeżeli jest ustanowiona rada nadzorcza, takowa czuwa nad zawiadowstwem interesów spółki we wszystkich gałęziach zarządu, może wywiadywać się o bieg interesów spółki, przeglądać każdego czasu książki i pisma, tudzież sprawdzać zapasy kasy spółkowej. Jak tylko uzna za potrzebne, może członkom dyrekcyi i urzędnikom odebrać tymczasowo upoważnienia, i zarządzić co potrzeba w celu dalszego tymczasowego zawiadywania sprawami, dopóki najbliższe zgromadzenie walne w tej mierze nie orzecze.

Ona ma sprawdzać rachunki z oddzielnych okresów czynności, mianowicie zaś roczne, bilanse i wnioski tyczące się podziału zysku i w tej mierze zdawać corocznie sprawę walnemu zgromadzeniu.

Jeżeli to uzna za potrzebne dla dobra spółki, winna zwołać walne zgromadzenie.

Członkowie rady nadzorczej są odpowiedzialni za straty których będą przyczyną przez niedopełnianie swoich obowiązków.

§. 25.

Rada nadzorcza jest upoważniona prowadzić procesa przeciwko członkom dyrekcyi gdy walne zgromadzenie takowe uchwali.

Jeżeli spółka ma prowadzić proces przeciwko członkom rady nadzorczej, natenczas ją zastępują pełnomocnicy, na walnem zgromadzeniu wybrani.

Każdy spólnik ma prawo wystąpić w rzeczonych procesach jako uczestnik na koszt własny.

§. 26.

Zajmowanie się sprawami spółki, jakoteż zastępywanie spółki w tem zajmowaniu się sprawami, może być poruczone także urzędnikom spółki lub innym osobom jako pełnomocnikom spółki. W przypadku tym prawa ich zależą od udzielonego im pełnomocnictwa a w przypadkach wątpliwych rozciągają się do wszystkich tych działań prawnych, których wykonanie czynności tego rodzaju zwyczajnie wymaga.

§. 27.

Prawa, spólnikom w sprawach spółkowych służące, zwłaszcza co się tyczy zawiadywania sprawami, wglądania w bilans i onegoż sprawdzania, tudzież oznaczania podziału zysku, wykonywa ogół spólników na walnem zgromadzeniu.

W tej mierze każdy spólnik ma jeden głos jeżeli statut spółki nie stanowi inaczej.

§. 28.

Walne zgromadzenie zwołuje dyrekcya jeżeli na zasadzie statutu spółki lub ustawy niniejszej inne także osoby nie są do tego upoważnione.

§. 29.

Oprócz przypadków w statucie spółki wyraźnie oznaczonych, walne zgromadzenie spólników należy zwoływać ile razy dobro spółki zdaje się tego wymagać.

Walne zgromadzenie powinno być zwołane natychmiast, jak tylko najmniej dziesiąta część członków spółki wniesie o to, podając żądanie przez siebie podpisane, z wyłuszczeniem celu i powodów. Jeżeli podług statutu spółki, prawo żądania, aby zgromadzenie walne zwołano, służy większej lub mniejszej ilości spólników, należy na tem poprzestać.

Jeżeli wnioskodawcy tego zażądają, sąd handlowy może obowiązanych do zwołania walnego zgromadzenia przymusić do tego w razie potrzeby grzywnami, aż do 300 zł. waluty austryackiej.

§. 30.

Walne zgromadzenie zwołuje się w sposób przepisany kontraktem spółkowym.

Cel walnego zgromadzenia należy zawsze oznajmić przy zwołaniu. O przedmiotach, których rozstrząsania w taki sposób nie zapowiedziano, uchwalać nie można; wyjątek od tego stanowi tylko uchwała tycząca się wniosku o zwołaniu nadzwyczajnego walnego zgromadzenia, jeżeli będzie uczyniony na walnem zgromadzeniu.

Wniosków czynić się mających, jakoteż rozpraw bez uchwalania, nie trzeba zapowiadać.

§. 31.

O ile statut spółki nie stanowi inaczej, walne zgromadzenie może uchwalać wtedy, jeżeli członkowie na temże obecni lub zastępowani stanowią najmniej część dziesiątą.

§. 32.

Jeżeli walne zgromadzenie uchwalać nie może a statut spółki nie stanowi inaczej, należy zwołać drugie zgromadzenie, które może uchwalać bez względu na ilość członków obecnych lub zastępowanych.

Drugie walne zgromadzenie ogranicza się do rozprawy nad temi przedmiotami, do których owo bezskuteczne zgromadzenie było zwołane.

§. 33.

Jeżeli statut spółki nie stanowi nic innego o sposobie uchwalania, uchwały walnego zgromadzenia zapadają bezwzględną większością głosów; przewodniczący uczestniczy w głosowaniu a w razie równości głosów, ta opinia stanowi uchwałę, do której przewodniczący przystąpił.

Zmiana statutu spółki, jakoteż rozwiązanie spółki może być uchwalone tylko większością najmniej dwóch trzecich głosów oddanych, o ile statut spółki inaczej nie stanowi.

§. 34.

Dyrekcya jest obowiązana zachowywać i wykonywać wszelkie przepisy kontraktu spółkowego, jakoteż uchwały, które stosownie do tegoż zapadły ważnie na walnem zgromadzeniu i jest spółce w tej mierze odpowiedzialna.

Uchwały walnego zgromadzenia zapisują się w księgę protokołów, do której każdemu spólnikowi i władzy administracyjnej wolno zaglądać.

§. 35.

Dyrekcya jest obowiązana wydać każdemu spólnikowi, na żądanie, odpis (odcisk) statutu spółki, ze zmianami i uzupełnieniami jeżeli będą, tudzież odpis zatwierdzonych zamkniętych rachunków i bilansów za zwrotem kosztów i dokumenta te zaopatrzyć na żądanie swoim podpisem.

Oprócz tego dyrekcya winna przedłożyć władzy krajowej za pośrednictwem władzy administracyjnej powiatowej odpis (odcisk) statutu spółki jakoteż wszelką zmianę onego w przeciągu dni ośmiu po zaciągnięciu do rejestru, a odpis zatwierdzonych rachunków i bilansów w przeciągu dni ośmiu po zatwierdzeniu. Władze administracyjne mogą do tego zniewolić członków dyrekcyi, w razie potrzeby grzywnami aż do 100 zł.

Rozdział trzeci.

O rozwiązaniu spółki.

§. 36.

Spółka rozwiązuje się:

1. gdy minie czas w kontrakcie spółkowym oznaczony;
2. na mocy uchwały spółki;
3. przez otworzenie upadłości;
4. w skutek rozporządzenia władzy administracyjnej (§. 37).

§. 37.

Władza administracyjna może zarządzić rozwiązanie spółki jak tylko czynności lub układy spółki pociągną za sobą w myśl §. 88 niniejszej ustawy prawomocne orzeczenie karne.

Sądy karne winny udzielać władzy krajowej administracyjnej wyroki takie, jak tylko staną się prawomocnemi.

§. 38.

Orzekać rozwiązanie ma prawo ta władza administracyjna krajowa, w której okręgu spółka ma siedzibę, a jeżeli spółka rozciąga działalność swoję za pomocą filii na więcej krajów, ta władza administracyjna krajowa, w której okręgu znajduje się główne przedsiębiorstwo. Przeciwko orzeczeniu rozwiązania można w przeciągu czterech tygodni wnieść rekurs do ministerstwa spraw wewnętrznych.

Władza administracyjna krajowa traci prawo rozwiązania spółki na mocy orzeczenia sądu karnego (§. 37), jeżeli upłynęły już trzy miesiące odkąd to orzeczenie nabyło prawomocności.

§. 39.

Rozwiązanie, przez władzę administracyjną prawomocnie zarządzone, należy oznajmić z urzędu sądowi handlowemu celem zapisania w rejestrze spółek i ogłoszenia.

§. 40.

O rozwiązaniu spółki, jeżeli takowe nie jest skutkiem otwarcia upadłości, ani też nie jest zarządzone przez władzę administracyjną, winna dyrekcya oznajmić dla zapisania w rejestrze spółek i rozwiązanie ogłosić po trzykroć oddzielnie w dziennikach wyznaczonych do takich ogłoszeń.

W ogłoszeniu tem należy oraz wezwać wierzycieli aby się do spółki zgłosili.

Rozdział czwarty.

O likwidacyi spółki.

§. 41.

Wyjąwszy przypadek upadłości, likwidacyą po rozwiązaniu spółki uskutecznia dyrekcya, jeżeli to, na mocy statutu lub uchwały spółki nie jest poruczone innym osobom. Ustanowieni likwidatorowie mogą być w każdym czasie odwołani.

§. 42.

Likwidatorów wymienia dyrekcya sądowi handlowemu, dla zapisania ich w rejestrze spółek; takowi winni swój podpis osobiście w obec tej władzy wykonać, albo podać go uwierzytelniony.

O wystąpieniu likwidatora, jakoteż gdy jego pełnomocnictwo przestaje istnieć, należy podobnież donieść dla zapisania tego w rejestrze spółek.

§. 43.

W obec osób trzecich można zasłaniać się zamianowaniem likwidatorów, jakoteż wystąpieniem likwidatora lub skończeniem się jego pełnomocnictwa tylko pod temi samemi warunkami, pod któremi według §. 16 można w obec osoby trzeciej zasłaniać się zmianą członków dyrekcyi.

Jeżeli jest więcej likwidatorów, winni czynnościami do likwidacyi należącemi zajmować się spólnie, inaczej takowe nie będą miały skutku prawnego, chyba, że wyraźnie postanowiono, iż mogą działać pojedynczo.

§. 44.

Likwidatorowie winni zakończyć sprawy bieżące, dopełnić zobowiązań spółki rozwiązanej, ściągnąć jej należytości, i spieniężyć majątek spółki; oni winni zastępować spółkę sądownie i zasądownie, mogą zawierać za nią ugody, wchodzić w kompromisy. W nowe interesa mogą likwidatorowie wchodzić tylko dla dokonania niezałatwionych.

O ile kontrakt spółkowy albo uchwała spółki nie postanawia co innego, likwidatorowie mogą sprzedać nieruchomości tylko w drodze licytacyi publicznej.

§. 45.

Ograniczanie zakresu czynności do których likwidatorowie są upoważnieni (§. 44) nie ma w obec trzecich osób prawnego skutku.

§. 46.

Likwidatorowie podpisują się w ten sposób, że kładą nazwiska swoje obok dotychczasowej firmy, którą oznaczyć należy jako będącą w likwidacyi.

§. 47.

W obec spółki likwidatorowie winni zastosować się w zawiadywaniu interesów do uchwał, które zapadły na walnem zgromadzeniu, w przeciwnym razie są spółce osobiście i solidarnie odpowiedzialni za szkody wynikłe z działania przeciwko uchwale.

§. 48.

Pieniądze, podczas rozwiązania spółki w kasie będące i podczas likwidacyi wpływające, będą użyte jak następuje:

1. Najprzód zaspokojeni będą wierzyciele spółki w miarę płatności ich wierzytelności i będą zatrzymane sumy potrzebne na pokrycie wierzytelności jeszcze nie wypłatnych;

2. z pozostałych zwyżek będą zwrócone spólnikom kwoty, zapłacone na udziały w przedsiębiorstwie. Gdy zapas nie wystarcza na całkowite pokrycie, rozdziela się go w stosunku wysokości poszczególnych należytości, jeżeli w kontrakcie spółkowym inaczej nie postanowiono;

3. zwyżka pozostała po pokryciu długów spółki jakoteż udziałów spólników, będzie rozdzielona pomiędzy tychże spólników podług przepisów kontraktu spółkowego odnoszących się do podziału zysku (§. 5, ust. 6).

§. 49.

Zaraz przy rozpoczęciu likwidacyi likwidatorowie winni ułożyć bilans. Jeżeli z tego, lub później ułożonego bilansu okaże się, że stan czynny spółki razem z funduszem odwodowym i udziałami spólników, nie wystarczy na pokrycie długów spółki, likwidatorowie winni pod własną odpowiedzialnością wnieść natychmiast otwarcie upadłości na majątku spółki i zawiadomić o tem walne zgromadzenie, które jednocześnie zwołane być winno.

§. 50.

Resztą aż do skończenia likwidacyi rozporządzenia pierwszego i drugiego rozdziału odnoszące się do stosunków prawnych dotychczasowych spólników pomiędzy sobą jakoteż do osób trzecich, będą stosowane pomimo rozwiązania spółki, o ile z przepisów niniejszego rozdziału i z istoty likwidacyi nie wynika co innego.

Sąd, który dla spółki, aż do jej rozwiązania był właściwym, pozostanie właściwym dla spółki rozwiązanej aż do skończenia likwidacyi. Doręczenia dla spółki przeznaczone wręcza się z prawnym skutkiem jednemu z likwidatorów.

§. 51.

Po ukończeniu likwidacyi oddaje się w zachowanie jednemu z byłych spólników lub osób trzecich książki i akta spółki rozwiązanej. W braku dobrowolnej ugody, spólnika tego lub osobę trzecią wyznacza sąd handlowy.

Spólnicy i ich następcy prawni zatrzymują prawo przeglądania i używania książek i aktów.

§. 52.

Kiedy jeszcze oprócz przypadku wzmiankowanego w §. 49 należy otworzyć upadłość na majątku spółki o tem stanowi ustawa o upadłościach.

Ugoda przymusowa nie ma miejsca.

Część druga.

Przepisy szczególne dla spółek z nieograniczoną odpowiedzialnością.

§. 53.

Członkowie spółki utworzonej z nieograniczoną odpowiedzialnością, są odpowiedzialni solidarnie całym swoim majątkiem za wszelkie zobowiązania spółki, jeżeli w przypadku likwidacyi albo upadłości stan czynny spółki nie wystarczy na ich pokrycie.

Kto przystępuje do spółki istniejącej, staje się odpowiedzialnym tak samo, jak inni spólnicy, za wszelkie zobowiązania, w które spółka weszła przed jego przystąpieniem.

Umowa z tem niezgodna nie ma prawnego skutku względem osób trzecich.

§. 54.

Każdy spólnik ma prawo wystąpić ze spółki, chociażby kontrakt spółkowy opiewał na czas oznaczony.

Jeżeli w kontrakcie spółkowym nic nie postanowiono co do terminu wypowiadania i czasu wystąpienia, można wystąpić tylko z końcem roku administracyjnego za poprzedniczem, najmniej czterotygodniowem wypowiedzeniem. Oprócz tego spólnictwo ustaje w skutek śmierci, o ile kontrakt spółkowy nie zawiera przeciwnych przepisów.

§. 55.

Póki się nie skończy termin przedawnienia, członkowie, ze spółki występujący, jakoteż ich dziedzice. są odpowiedzialni w obec wierzycieli spółki za wszystkie zobowiązania, w które spółka weszła przed ich wystąpieniem.

Jeżeli w kontrakcie spółkowym co innego nie jest postanowione, nie mają prawa ani do funduszu odwodowego, ani do żadnego innego majątku spółki, mogą tylko żądać, aby im udział ich w przedsiębiorstwie wypłacono, w sumie, jaką ten będzie wynosił po zamknięciu rachunków za rok, w którym spólnik wystąpił, a to w miesiąc po ich sprawdzeniu, jeżeli aż do tego czasu spółka, czy to w skutek uchwały, czyli też z rozporządzenia, nie będzie rozwiązana.

§. 56.

Prywatny wierzyciel spólnika nie może rościć sobie prawa do rzeczy, stanowiących majątek spółki, do jej należytości lub praw albo do udziału w tychże w celu zaspokojenia lub zabezpieczenia swojej wierzytelności. Przedmiotem egzekucyi lub zapowiedzenia może być dla nich tylko to, co spólnik sam ma prawo żądać tytułem procentów i udziału w zysku i co by dla niego przypadło z rozkładu w przypadku rozwiązania spółki lub wystąpienia z tejże.

§. 57.

Przepis powyższego paragrafu odnosi się także do tych wierzycieli prywatnych, na rzecz których istnieje prawo zastawu na majątku spólnika. Ich prawo zastawu nie rozciąga się na rzeczy stanowiące majątek spółki, należytości lub prawa albo na udział w tejże, lecz tylko na to, co w ostatnim ustępie poprzedniego paragrafu jest oznaczone.

Przepisy powyższe nie naruszają jednakże tych praw, które na przedmiocie do majątku spółki przez spólnika wniesionym istniały już w czasie onegoż wniesienia.

§. 58.

Jeżeli spółka ma należytości u kogoś, który ma prywatne należytości u jednego z spólników, nie pozwala się na potrącenie całkowite lub częściowe, dopóki spółka trwa. Po rozwiązaniu spółki może to nastąpić, gdy i o ile przy rozkładzie należytość spółki przekazano temu spólnikowi.

§. 59.

Jeżeli prywatny wierzyciel spólnika, po bezskutecznie wykonanej egzekucyi na jego majątku prywatnym, uzyska egzekucyą na resztę z obrachunku, które ma dostać się temu spólnikowi gdy wystąpi ze spółki: natenczas, bez względu czy spółka zawiązała się na czas oznaczony, lub nieoznaczony, wierzyciel dla zaspokojenia siebie ma prawo żądać za poprzedniczem wypowiedzeniem, aby ów spólnik wystąpił.

Wypowiedzieć należy najmniej na sześć miesięcy przed upływem roku czynności spółki.

§. 60.

Otwarcie upadłości na majątku spółki nie pociąga za sobą upadłości na prywatnym majątku poszczególnych spólników.

Uchwała względem otwarcia upadłości nie ma zawierać nazwisk spólników solidarnie odpowiedzialnych.

Dyrekcya a względnie likwidatorowie mają w postępowaniu krydalnem takie samo stanowisko prawne, jakie ustawa o upadłościach nadaje dłużnikowi spólnemu.

Gdy zbieg wierzycieli się skończy, wierzyciele mają prawo poszukiwać niepokrytych należytości łącznie z procentami i kosztami na poszczególnych spólnikach, solidarnie im odpowiedzialnych, ale tylko wtedy, jeżeli z temi należytościami zgłoszono się podczas postępowania krydalnego i jeżeli zostały przyjęte za słuszne.

O wierzytelności, które w upadłości spółki uznano za słuszne i których dyrekcya a względnie likwidatorowie nie zaprzeczyli, można wyjednać egzekucyą przeciwko spólnikowi i nie potrzeba rozpoczynać w tym celu nowego postępowania prawnego.

§. 61.

Gdy postępowanie krydalne postąpi o tyle, że ostateczny projekt rozkładu zostanie ustanowiony, dyrekcya winna wypracować obrachunek (obrachunek dopłat) ukazujący ile każdy spólnik stosownie do przepisów statutu spółki (§. 5, ustęp 6) ma dopłacić na zaspokojenie wierzycieli z powodu strat w upadłości poniesionych.

Jeżeliby nie chciano uiścić dopłat lub je opóźniano, dyrekcya winna przedłożyć sądowi krydalnemu obrachunek dopłat w dwu egzemplarzach do sądowego zatwierdzenia.

Do podania należy dołączyć odpis kontraktu spółkowego i wykaz strat przez wierzycieli poniesionych. jakoteż wykaz spólników, którzy podług obrachunku dopłat są obowiązani złożyć dopłaty.

§. 62.

Komisarz krydalny winien zapomocą osobnego uwiadomienia i plakatem w sądzie przybitym oznajmić wszystkim spólnikom, że mogą u niego albo w dyrekcyi przejrzeć obrachunek dopłat i brać jego odpisy, tudzież że im wolno przeciw niemu wnosić uwagi na terminie, który jednocześnie wyznaczy.

O terminie należy zawiadomić także dyrekcyą, dołączając wypis obrachunku zakładowego.

Prawne skutki zawiadomienia wszystkich spólników następują już przez przybicie w sądzie plakatu, chociażby niektórym z nich niedoręczono zawiadomienia.

§. 63.

Jeżeli na terminie są czynione uwagi, należy stosunek rzeczowy i prawny do którego się odnoszą, wyjaśnić o tyle, o ile potrzeba dla przedwstępnego osądzenia stanowczości uwag.

Ważniejsze wynikłości terminu należy spisać protokolarnie.

Gdyby nie można skończyć rozprawy w jednym dniu, komisarz krydalny winien wyznaczyć jeden z najbliższych dni na jej ciąg dalszy i przerywając rozprawę, oznajmić to obecnym osobom interesowanym tudzież zapisać w protokole że się to stało.

Interesowanych nie trzeba wzywać ponownie.

§. 64.

Sąd zatwierdza obrachunek dopłat po zapadłej uchwale względem uwag jeźli będą i po odpowiedniem sprostowaniu.

Przeciwko zatwierdzeniu nie ma środka prawnego.

Obrachunek dopłat, sądownie potwierdzony, nabywa mocy wykonawczej w przeciągu dwóch tygodni od dnia przylepienia uchwały potwierdzającej.

§. 65.

Jeden wypis obrachunku dopłat, opatrzony potwierdzeniem sądowem, należy udzielić dyrekcyi w drodze rezolucyi.

Drugi trzeba zatrzymać w sądzie dla spólników do przeglądania.

Uchwałę potwierdzającą oznajmia się spólnikom plakatem w sądzie przybitym.

Dyrekcya ma prawo a w przypadku odmowy lub zwłoki jest obowiązana ściągnąć w drodze egzekucyi dopłaty, które poszczególni spólnicy mają zapłacić, a to podług obrachunku dopłat, sądownie potwierdzonego.

O egzekucyą należy upraszać sądu krydalnego a przeprowadza się ją podług przepisów o postępowaniu sumarycznem.

§. 66.

Każdy spólnik ma prawo wynieść skargę przeciwko obrachunkowi dopłat sądownie potwierdzonemu, o ile tenże do niego się odnosi; skargę tę należy podać do zwyczajnego właściwego sądu spółki, wymierzoną preciwko jej dyrekcyi, która w procesie tym ma zastępować innych interesowanych spólników.

Wyniesienie skargi nie tamuje egzekucyi.

§. 67.

Jeżeli od poszczególnych spólników nie można dopłat ściągnąć całkiem lub po części, dyrekcya winna wygotować nowy obrachunek dopłat ze względu na ten niedobór, który należy rozłożyć na innych spólników.

Dalsze postępowanie określają §§. 61 do 66.

§. 68.

Dyrekcya ma prawo odbierać dopłaty, gdy spólnicy uiszczają się z nich i jest obowiązana na to ich użyć, na co są przeznaczone.

§. 69.

Przepisy powyższych §§. 61 do 68 należy stosować i wtedy, jeżeli majątek spółki nie wystarcza wprawdzie na zaspokojenie wierzycieli, ale pomimo tego upadłość nie zostaje otwartą dla powodów wzmiankowanych w §. 66 ustawy o upadłościach.

W przypadku tym miejsce sądu krydalnego zastępuje ten sąd, który jest dla spółki zwyczajnym, właściwym sądem.

§. 70.

Jeżeli dyrekcya nie dopełni obowiązków, które stosownie do §§. 61 aż do 69 na niej ciężą, sąd może na wniosek jednego interesowanego spólnika wyznaczyć jednego lub więcej spólników albo zgoła inne osoby, do pełnienia czynności dyrekcyi.

§. 71.

Przepisy (§§. 61 aż do 70) odnoszące się do dyrekcyi, tyczą się także likwidatorów w jej miejsce wstępujących.

§. 72.

Postępowanie przepisane w §§. 61 aż do 71 nie przeszkadza wierzycielom spółki dochodzić samodzielnie praw swoich, na solidarnej odpowiedzialności członków, opartych, przeciwko tymże o straty na wierzytelnościach swoich poniesione.

§. 73.

Skargi przeciwko spólnikowi, oparte na roszczeniach do spółki, przedawniają się w dwóch latach po rozwiązaniu spółki lub po jego z niej wystąpieniu, jeżeli według własności żądania nie następuje prawnie krótszy termin przedawnienia.

Przedawnienie zaczyna się od tego dnia, w którym rozwiązanie spółki zapisane zostało w rejestrze spółek albo w którym wystąpienie spolnika zapisano w rejestrze członków, który ma być w spółce utrzymywany (§. 14). Jeżeli wierzytelność jest wypłatna dopiero po tym terminie, przedawnienie zaczyna się od terminu wypłatności; jeżeli zaś wierzytelności nie są wypłatne, lecz mogą być wypowiedziane, przedawnienie zaczyna się jak tylko upłynie termin wypowiedzenia wierzytelności, bez względu na termin wypłatności.

Jeżeli majątek spółki jest jeszcze nie podzielony, nie można zasłaniać się dwóletniem przedawnieniem przeciwko żądaniu wierzyciela, o ile ten szuka zaspokojenia swego tylko na majątku spółki.

§. 74.

Przedawnienie skarg przeciwko spólnikowi, opartych na roszczeniach do spółki, nie przerywa się czynnościami prawnemi przeciwko innemu spólnikowi, lecz przerywa się czynnościami prawnemi przeciwko spółce istniejącej a w przypadku rozwiązania lub upadłości, czynnościami prawnemi przeciwko likwidatorom a względnie przeciwko masie krydalnej.

§. 75.

Przedawnienie liczy się w podobny sposób także przeciwko osobom małoletnim i oddanym w pieczę, jakoteż przeciwko korporacyom, z zastrzeżeniem prawa poszukiwania na opiekunie i zarządcy.

Część trzecia.

Przepisy szczególne dla spółek z odpowiedzialnością ograniczoną.

§. 76.

Każdy członek spółki zawiązanej z odpowiedzialnością ograniczoną, jest odpowiedzialny w przypadku upadłości albo likwidacyi za jej zobowiązania, o ile kontrakt spółkowy nie ustanawia wyższej kwoty odpowiedzialności, nie tylko swojemi udziałami w przedsiębiorstwie, lecz także jeszcze dalszą kwotą w wysokości tychże obowiązań.

§. 77.

Spólnik nie może wystąpić przed końcem roku administracyjnego i tylko po poprzedniczem najmniej czterotygodniowem wypowiedzeniu.

Podobnież, jeżeli spólnik wypowiada jeden lub więcej udziałów w przedsiębiorstwie, a jednocześnie nie występuje lecz z innemi udziałami pozostaje w spółce, wypowiedzenie to nie jest skuteczne przed upływem roku administracyjnego i najmniej na cztery tygodnie wprzódy uczynione być powinno.

Wszelkie wypowiedzenie należy zapisać natychmiast w rejestrze członków, który podług §. 14 ma być utrzymywanym.

§. 78.

Odpowiedzialnosć spólnika który wystąpił lub jego dziedziców, trwa jeszcze przez rok jeden po upływie roku czynności w którym spólnik wystąpił, jeżeli w statucie spółki nie jest postanowiona dłuższa odpowiedzialność i rozciąga się na wszystkie zobowiązania, w które spółka weszła aż do wystąpienia spólnika.

§. 79.

Udział w przedsiębiorstwie spólnika występującego i wszelka należytość, przypadająca mu na zasadzie stosunku spółkowego, mogą być wypłacone dopiero wtedy gdy się skończy odpowiedzialność w §. 78 wzmiankowana.

Spólnik który wystąpił, nie ma prawa ani do funduszu odwodowego, ani do żadnego innego majątku spółki, jeżeli w kontrakcie spółkowym inaczej nie postanowiono.

§. 80.

Na udziałach w przedsiębiorstwie przez spólnika wypowiedzianych (§. 77, ustęp 2) ciąży nadal odpowiedzialność tak samo jak to jest przepisane w §§. 78 i 79 które odnoszą się także do onychże wypłaty.

§. 81.

W przypadku rozwiązania spółki wpłacone udziały w przedsiębiorstwie nie mogą być wypłacone i zwyżka nie może być rozłożona pomiędzy spólników (§. 48, L. 2 i 3) pierwej, aż po upływie roku licząc od dnia w którym to ogłoszono po raz trzeci w pismach publicznych (§. 40) do tego wyznaczonych.

Przepis ten odnosi się także do tych udziałów w przedsiębiorstwie, które były już wtenczas wypowiedziane, gdy spółka uchwaliła rozwiązać się.

§. 82.

Członkowie dyrekcyi i likwidatorowie, wykraczający przeciwko przepisom §§. 79—81 są osobiście i solidarnie obowiązani zwrócić uiszczone zapłaty.

§. 83.

Udziały w przedsiębiorstwie i inne należytości przypadające spólnikom ze stosunku spółkowego mogą być za zezwoleniem dyrekcyi przeniesione na innych, jeżeli kontrakt spółkowy inaczej nie przepisuje.

Atoli i w tym przypadku spólnik przenoszący nie przestaje być pomocniczo odpowiedzialnym podług przepisów §§. 78 i 80.

§. 84.

Jeżeli z bilansu okaże się, że połowa kwoty wpłaconej na udziały w przedsiębiorstwie została stracona, dyrekcya winna zwołać niezwłocznie walne zgromadzenie i zawiadomić go o położeniu spółki.

Jak tylko majątek spółki przestanie pokrywać długi, dyrekcya winna pod własną odpowiedzialnością zaproponować w sądzie otwarcie upadłości na majątku spółki.

§. 85.

W upadłości na majątku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością zawiadowca masy ma prawo wypracować obrachunek tych dopłat które poszczególni spólnicy są dłużni spółce i za które podług §. 76 są odpowiedzialni (obrachunek dopłat) i, jeżeli spólnicy odmawiają lub zwlekają zapłatę zaległych dopłat, przedstawić go sądowi krydalnemu do sądowego zatwierdzenia. Do podania należy dołączyć dwa egzemplarze obrachunku dopłat, jakoteż odpis kontraktu spółkowego i wykaz spólników do dopłaty obowiązanych.

Pod względem tego obrachuku dopłat winny być zastosowane §§. 62—65, z tą zmianą że miejsce dyrekcyi zajmie zawiadowca masy.

§. 86.

Każdy spólnik ma prawo wynieść skargę przeciwko obrachunkowi dopłat sądownie zatwierdzonemu o ile tenże do niego się odnosi. Skargę tę należy wynieść przeciwko masie krydalnej. Wyniesienie skargi nie wstrzymuje egzekucyi.

Część czwarta.

Przepisy karne.

§. 87.

Za zaniedbanie obowiązku spółek wnoszenia oznajmień do rejestru spółek, osoby do tego obowiązane będą karane karami porządkowemi podług przepisów podanych w kodeksie handlowym na zaniedbanie wnoszenia oznajmień do rejestru handlowego. Za uchybienie przepisom zawartym w §§. 14, 22 (3 ustęp), 34 (2 ustęp), 35 (1 ustęp), 49, 61—69, 71 i 77 (3 ustęp) ustawy niniejszej, jakoteż za niedokładności w wykazach i oznajmieniach ustawą niniejszą przepisanych, sąd handlowy będzie karał członków dyrekcyi i rady nadzorczej a względnie likwidatorów, karami porządkowemi aż do 100 zł. wal. austr. Te kary porządkowe, równie jak grzywny wzmiankowane w §. 29 i w §. 35 (2 ustęp) wpływają do funduszu ubogich tego miejsca w którym spółka ma siedzibę i nie mogą być zmienione na areszt.

§. 88.

Jeżeli spółka rozciąga działalność swoję lub rozprawy na przedmioty w §. 1 ustawy niniejszej nie wymienione, interesowani spólnicy, o ile podług powszechnej ustawy karnej nie podlegają surowszemu postępowaniu, są winni przestępstwa i będą karani grzywną aż do 300 zł.

§. 89.

Członkowie dyrekcyi i rady nadzorczej, tudzież likwidatorowie i inni pełnomocnicy spółki, którzy w protokołach walnych zgromadzeń, w obrachunkach, bilansach i sprawozdaniach z czynności, w rejestrze członków (§. 14), jakoteż w oznajmieniach, w §. 35 przepisanych, z wiadomością uczynią lub potwierdzą fałszywe podania; są winni przestępstwa i będą karani aresztem aż do trzech miesięcy, o ile podług powszechnych ustaw karnych nie podlegają surowszemu postępowaniu.

Część piąta.

Przepisy koncowe.

§. 90.

Ustawa o stowarzyszeniach z dnia 26 listopada 1852 (Dz. u. p. 253) nie odnosi się wcale do spółek zarobkowych i gospodarskich na zasadzie ustawy niniejszej założonych.

§. 91.

Stowarzyszenia założone nim ustawa niniejsza weszła w moc obowiązującą, a mające te same cele jak w §. 1 wzmiankowano, i których statuta ustawie niniejszej odpowiadają, lub na zasadzie statutów do zgodności z nią są doprowadzone, mogą być wpisane, na ich żądanie, do rejestru spółek, a tem samem uważane jako spółki ustawą objęte.

Zmiany w statutach takich stowarzyszeń są dozwolone tylko wtedy, jeżeli mają uczynić je zgodnemi z ustawą niniejszą i nie potrzebują zatwierdzenia rządowego.

§. 92.

Jeżeli spółka chce zajmować się przedsiębiorstwami, do których podług prawa potrzeba mieć pozwolenie rządowe (koncesyą), jest nadal obowiązana postarać się podług przepisów obowiązujących o to pozwolenie.

§. 93.

W szczególności potrzeba pozwolenia rządowego, ażeby wydawać listy zastawne, obligacye na właściciela opiewające i asygnaty kasowe przynoszące odsetki, tudzież ażeby trudnić się czynnościami ubezpieczania.

Pozwolenie na takie przedsiębiorstwa udziela ministerstwo spraw wewnętrznych po zniesieniu się z innemi interesowanemi ministerstwami.

§. 94.

Towarzystwa dawniej założone, posiadające koncesyą na czynności w §. 93 wzmiankowane, jeżeli zmieniają swoje teraźniejsze statuta (§. 91, ustęp 2), winny postarać się, aby im wydano osobny dokument względem warunków trudnienia się przedsiębiorswem koncesyonowanem (dokument koncesyi), w przeciwnym razie tracą koncesyą.

§. 95.

Pod względem trudnienia się przedbiorstwami wymagającemi koncesyi, spółki podlegają nadzorowi rządowemu podług tych samych przepisów, które odnoszą się do stowarzyszeń potrzebujących zatwierdzenia rządowego.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się ministrom handlu, spraw wewnętrznych i sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 9 kwietnia 1873.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Lasser** r. w. **Banhans** r. w. **Glaser** r. w.

71.

Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i handlu za porozumieniem się z ministerstwem skarbu z dnia 14 maja 1873,

którem w wykonaniu ustawy z dnia 9 kwietnia 1873 (Dz. u p. Nr. 70) o spółkach zarobkowych i gospodarskich wydają się potrzebne przepisy o zakładaniu i utrzymywaniu rejestru spółek.

W wykonaniu ustawy z dnia 9 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 70) o spółkach zarobkowych i gospodarskich wydaje się następujący przepis o zakładaniu i utrzymywaniu rejestru spółek i o wykonywaniu czynności do tego się odnoszących.

§. 1.

W każdym sądzie hadlowym i w każdym innym trybunale, którego orzecznictwu sprawy handlowe są przekazane, a w którego okręgu spółki zarobkowe i gospodarskie mają siedzibę, powinien być utrzymywany rejestr spółek na obszarze tego okręgu będących, przeznaczony na zapiski, ustawą o spółkach zarobkowych, przepisane.

§. 2.

Wszelkie oznajmienia, które na zasadzie rzeczonej ustawy do rejestru spółek zaciągane być winny, należy albo osobiście podawać do protokołu w sądzie handlowym, albo wnosić je do tegoż sądu uwierzytelnione sądownie lub notaryalnie.

Pełnomocnicy winni wykazać się upoważnieniem, w podobny sposób uwierzytelnionem.

§. 3.

Sądy handlowe winny z urzędu czuwać nad zachowywaniem przepisów o oznajmieniach.

Zaciągnięcia takich oznajmień, które nie czynią zadosyć przepisom prawnym, a w szczególności przepisom §. 4 ustawy o spółkach zarobkowych i gospodarskich, należy odmówić.

Wszystkie sądy, mianowicie władze przedsiębiorące postępowanie i sądy krydalne, tudzież władze przemysłowe, izby handlowe i przemysłowe i notaryusze, jak tylko przy sprawowaniu swego urzędu dowiedzą się o wykroczeniach przeciwko przepisom o oznajmieniach, winni zawiadomić o tem niezwłocznie sąd handlowy.

§. 4.

Kary porządkowe, które stosownie do §. 87 ustawy o spółkach zarobkowych i gospodarskich, będą naznaczane za zaniedbanie oznajmień, stanowią grzywny od 10 do 300 zł.,

które na areszt nie mogą być zamienione a wpływają do funduszu ubogich tego miejsca, w którem sąd handlowy ma siedzibę.

Przed skazaniem na grzywnę należy wezwać, aby przepisom o oznajmieniach w przeciągu oznaczonego czasu uczyniono zadosyć.

Niniejsze kary porządkowe należy wykonywać bez względu czy się schodzą z karami wymierzonemi przez władzę przemysłową za wykroczenie przeciwko przepisom przemysłowym.

§. 5.

Rozwiązanie spółki w skutek otwarcia upadłości lub rozporządzenia władzy administracyjnej należy zapisać z urzędu w rejestrze spółek. W tym celu sądy, w których otwiera się upadłość na majątku spółki, winny niezwłocznie zawiadomić o tem sąd handlowy utrzymujący rejestr.

Jeżeli rozwiązanie następuje w skutek otwarcia upadłości, nie potrzeba podawać tego zapisania do wiadomości publicznej.

§. 6.

Wpis w sądzie handlowym filii nie ma miejsca jeżeli nie jest udowodnionem, że go uczyniono w sądzie handlowym głównego przedsiębiorstwa.

Jeżeli spółka zakłada filię w pewnem miejscu lub w pewnej gminie, gdzie istnieje już firma podobnie brzmiąca, należy do firmy spółki przydać dodatek, któryby ją odróżniał od wszystkich firm spółkowych, w temże miejscu lub w tej gminie istniejących.

§. 7.

Co do rekursów przeciwko rozporządzeniom sądów handlowych względem wniesień do rejestru spółek i względem utrzymywania tego rejestru obowiązują we wszystkich instancyach przepisy ustawy o postępowaniu sądowem w sprawach niespornych.

§. 8.

Rejestr spółek urządza się podług wzoru *A*.

Każdy arkusz do którego należą dwie, na przeciwko sobie leżące stronice, dzieli się na ośm pionowych przedziałek.

Pierwsza przedziałka zawiera bieżącą od początku do końca tomu liczbę karty na firmę spółki i za każdem wpisaniem liczbę poboczną, pod którą to jest na karcie wniesione;

druga dzień, w którym uskuteczniono wpisanie;

trzecia brzmienie firmy spółki;

czwarta miejsce w którem znajduje się główne przedsiębiorstwo spółki i jej filie jeżeli będą;

piąta nazwiska likwidatorów, jeżeli spółka jest w likwidacyi, jakoteż, w spółkach trudniących się całkiem lub poczęści czynnościami handlowemi, nazwiska prokurystów, jeźli będą ustanowieni, jeżeli zaś ma to być prokura zbiorowa określenie, tego stosunku;

szósta wszelkie inne stosunki prawne spółki, których wpisanie w rejestr spółki jest przepisane, podług §. 9 niniejszego rozporządzenia;

siódma przytoczenie aktów rejestrowych;

ósma wszelkie inne wpisy, odnoszące się do spółki, które nie są zdatne do umieszczenia w innych przedziałach, mianowicie też przeniesienie siedziby do okręgu innego sądu handlowego, otwarcie upadłości i wszelki inny rodzaj rozwiązania spółki.

§. 9.

Co do szóstej przedziałki dość jest zapisywać w niej bez względu na zapiski do innych przedziałek należące tylko wyciąg z kontraktu spółkowego i uchwały tenże zmie-

niające, nadmieniając oraz, w którym tomie księgi alegatów (§. 10) i pod którą liczbą dokumenta te można znaleść w całej osnowie.

Wyciąg ten ma zawierać:

1. datę kontraktu spółkowego i uchwał zmieniających;

2. przedmiot przedsiębiorstwa;

3. długość istnienia spółki jeżeli ma być ograniczona do pewnego oznaczonego czasu;

4. imiona, nazwiska, stan, mieszkanie członków dyrekcyi, tudzież w jakiej formie dyrekcya oznajmia wolę swoję i spółkę podpisuje, jeżeli forma ta różni się od przepisanej prawem;

5. kwotę udziału w przedsiębiorstwie i rodzaj tworzenia onegoż, jakoteż przy spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, jeżeli ta przenosi miarę w ustawie wyznaczoną, kwotę, do której odpowiedzialność ma się rozciągać;

6. w jaki sposób spółka podaje do wiadomości swoje ogłoszenia.

§. 10.

Jeżeli kontrakt spółkowy i uchwały, które go zmieniają, nie zostały w całej osnowie wpisane do szóstej przedziałki rejestru, całkowite ich odpisy lub całkowite przedruki umieszczać należy w księdzie alegatów.

Odpis albo przedruk, którego zgodność z pierwopisem winna być sądownie lub notaryalnie uwierzytelniona, składa strona.

Treść księgi alegatów stanowi uzupełniającą część składową rejestru spółki.

§. 11.

Dla filii tylko wtedy osobną kartę w rejestrze spółki otworzyć należy, jeżeli główne przedsiębiorstwo znajduje się w okręgu innego sądu handlowego.

W przypadku takim należy nadmienić w czwartej przedziałce rejestru, w którym filia ma kartę osobną, że jest to tylko filia, w ostatniej zaś przedziałce należy odesłać do karty rejestru przedsiębiorstwa głównego.

We wszystkich innych przypadkach dość będzie zapisać na karcie głównego przedsiębiorstwa w czwartej przedziałce ustanowienie filii a w trzeciej firmę filii zawierającą dodatek.

§. 12.

Utrzymując rejestr spółek, tudzież zbierając i utrzymując księgę alegatów winny sądy postępować w duchu przepisów §§. 4, 5, 6, 10 i 12 aż do 16 rozporządzenia z dnia 9 marca 1863 (Dz. u. p. Nr. 27) a każdy tom rejestru powinien być opatrzony napisem: „rejestr spółek“.

§. 13.

Rejestr spółek, księga alegatów i skorowidz będą zachowywane w lokalu urzędowym, pod dozorem urzędników przeznaczonych do utrzymywania tych ksiąg, a w godzinach urzędowych każdemu żądającemu należy dozwolić ich przejrzenia.

§. 14.

Odpisy urzędowe i świadectwa z rejestru spółek wydaje się każdemu na ustne żądanie oznajmione regestratorowi z zachowaniem przepisów o załączeniu stempla i papieru.

Mogą być wydawane uwierzytelnione urzędownie odpisy albo całkowitej osnowy karty, albo pojedynczych wpisów w niej zawartych, o ile takowe nie są jeszcze zmienione, albo nakoniec odpisy lub wyciągi dokumentów zachowywanych w księdze alegatów.

Świadectwem urzędowem można potwierdzić, że pewnej spółki, albo też pewnego wpisu tyczącego się tejże spółki nie ma w rejestrze spółek.

Wierzytelne odpisy i świadectwa powinny być podpisane przez referenta i regestratora i zaopatrzone pieczęcią urzędową.

§. 15.

Podania, dokumenta i protokoły, w aktach rejestru zachowane, na których opierają się zaciągnięte do rejestru wpisy, pozwala się każdemu żądającemu w zwykłych godzinach urzędowych przeglądać, tudzież brać z nich odpisy, z zachowaniem przepisów o załączaniu stempla i papieru.

Interesowanym, którzy wykażą się referentowi jako tacy, pozwala się przeglądać inne akta rejestru i brać z nich odpisy, pod temi samemi warunkami, które odnoszą się do innych aktów archiwalnych.

§. 16.

Jeżeli w ogóle potrzeba ogłosić wpis do rejestru spółek zaciągnięty (§. 5 niniejszego rozporządzenia), we wszystkich przypadkach w których ustawa o spółkach zarobkowych i gospodarskich wyraźnie co innego nie przepisuje, dość jest zamieścić go raz jeden w tem piśmie publicznem, które naczelnik rządu krajowego, porozumiawszy się z sądem handlowym do takich ogłoszeń przeznaczy.

Dzienniki wyznacza się po raz pierwszy na czas od wejścia w moc obowiązującą ustawy o spółkach zarobkowych i gospodarskich aż do końca roku 1874, a odtąd z końcem każdego roku słonecznego na rok następny.

§. 17.

Paragrafy 10 aż do 18 ustawy wprowadzającej kodeks handlowy nie odnoszą się wcale do spółek zarobkowych i gospodarskich.

§. 18.

Do wewnętrznego załatwienia czynności odnoszących się do rejestru spółek, należy stosować odpowiednio przepisy zawarte w §§. 18 do 24 włącznie, tudzież w §. 26 rozporządzenia z dnia 9 marca 1863 (Dz. u. p. Nr. 27) o czynnościach odnoszących się do rejestru handlowego.

Lasser r. w. **Glaser** r. w. **Banhans** r. w.

Wzór A.

Rejestr spółek

w c. k. sądzie handlowym wiedeńskim.

Tom I.

1. Liczba bieżąca firmy i liczby podrzędne	2. Dzień wpisu	3. Brzmienie firmy głównego przedsiębiorstwa i filii znajdujących się w okręgu sądu	4. Siedziba głównego przedsiębiorstwa i filii
1/1	1 sierpnia 1873	Spółka pożyczkowa w Hietzingu pod Wiedniem. Spółka rejestrowana z nieograniczoną odpowiedzialnością	Hietzing

5. Prokuryści i likwidatorowie	6. Stosunki prawne spółki	7. Akta rejestrowe	8. Uwagi
	Przedsiębiorstwo opiera się na traktacie spółkowym spisanym w Hietzingu dnia 20 lipca 1873 (ob. księga alegatów I, Nr. 1). Zadaniem spółki jest udzielanie spólnikom zaliczek aż do sumy 1000 zł. Dyrekcyę składają: Spängler Franciszek, kupiec w Hietzingu, Tomanetz Jan, obywatel w Hietzingu, Dr. Stelzer Antoni, adwokat w Hietzingu. Firmę spółki podpisują ważnie dwaj członkowie dyrekcyi. Udział w przedsiębiorstwie ustanowiono na 100 zł.; tenże tworzy się z wkładek miesięcznych w gotowiźnie najmniej po 10 zł. Żaden spólnik nie może mieć więcej jak 20 udziałów. Ogłoszenia swoje przylepia spółka na ratuszu w Hietzingu.		